

ת"פ 41958/02/18 - מדינת ישראל נגד מאיר ארזואן, יוסף מאיר סופיר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 41958-02-18 מדינת ישראל נ' ארזואן(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אסף כרמונה

המאשימה

נגד

1. מאיר ארזואן

ע"י ב"כ עו"ד אהוד בן יהודה

2. יוסף מאיר סופיר

ע"י ב"כ עו"ד חן בן חיים

הנאשמים

הכרעת דין

כללי

1. התביעה מייחסת לשני הנאשמים מספר עבירות כמפורט להלן : קשירת קשר לעשות פשע עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977, (להלן "**החוק**"); זיוף סימני זיהוי של רכב בצוותא לפי סעיף 413 ט' לחוק ביחד עם סעיף 29(א) לחוק; פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא עבירה לפי סעיף 413 ו' סיפא לחוק ביחד עם סעיף 29(א) לחוק. בנוסף מיוחסת לנאשם 1 עבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.
2. המאשימה מציינת כי חברת "מודיעין אזרחי" הינה חברה המשמשת לשינוע כסף ודברי ערך באמצעות רכבי בלדרות. המדינה טוענת כי נאשם 2 עבד בחברת מודיעין אזרחי בין 18.5.2016 ל- 30.11.2016.
3. המאשימה טוענת עוד כי במועד לא ידוע עובר ל-30.11.2017 קשרו הנאשמים קשר להתפרץ לרכב בלדרות של חברת "מודיעין אזרחי". במסגרת הקשר סיפק נאשם 2 מידע לנאשם 1 מידע בדבר אופן פתיחת דלתות רכב הבלדרות זאת מניסיונו האישי, נוכח עברו כמאבטח בחברת "מודיעין אזרחי".
4. הנאשמים עשו שימוש ברכב מאזדה 3, שזהות בעליו אינו ידוע, החליפו את לוחית הזיהוי של הרכב עם לוחית זיהוי שמספרה 54-121-70, השייכת לרכב מסוג שברולט קרוז השייך לפהים ח'ליל, כאשר הרכב הורד מהכביש לאחר שעבר תאונת דרכים בחודש אוקטובר 2017, וכן הכינו מוט ארוך מלופף באיזולירבנד זאת לצורך ביצוע הפריצה.

5. בתאריך 30 לנובמבר 2017 בשעה 10:00 לערך, ברחוב הגליל 83 בגני תקווה יצאו מאבטחי רכב הבלדרות של חברת "מודיעין אזרחי" לסניף רשת "מגה" הסמוך לצורך איסוף כספים.
6. הנאשמים הגיעו למקום באמצעות רכב המאזדה. נאשם 2 החדיר דרך חרך הירי בתא הנהג מוט ובאמצעותו לחץ על הכפתור הפותח את דלת הצד ברכב. נאשם 1 נכנס לתוך רכב הבלדרות והחל להוציא שקים בהם כספים, נאשם 2 הכניס את השקים לתוך רכב המאזדה.
7. הנאשמים נטלו ונשאו מספר שקים ובהם סכום כולל של 4,228,000 ₪.
8. ביום 2.2.2018 בשעה 8:45 בערך, הגיעו שוטרים לביתו של נאשם 1 בשדרות גת 10 בקרית גת אך לא היה מענה באותו יום. בשעה 11:43 הגיע אליעזר ביטון, חברו של נאשם 1, לחלקו האחורי של הבית ואז השליך נאשם 1 מחלון ביתו שקית ובה מעטפה עם סכום של 85,150 ש"ח במזומן כאשר חברו תפס את השקית.
9. התביעה יחסה לנאשם 1 בגין מעשה זה, כוונה להעלים ראיה כדי להכשיל הליך שיפוטי.
10. הנאשמים כפרו ברוב העובדות שפורטו בכתב האישום מחוסר ידיעה. נאשם 2 הודה כי עבד בחברת "מודיעין אזרחי" כמפורט בכתב האישום.
11. עיקר טענתם של הנאשמים הינה כי אין להם כל מעורבות במעשים המפורטים בכתב האישום וכי הזיהוי שלהם כמבצעי המעשים הוא זיהוי מוטעה.
12. באי כוח הנאשמים התנגדו לקבלת כתב האישום והכרעת הדין המתייחס לאירוע מ-26.12.2018 וטענו כי אין לקבוע שאירוע זה עונה לדרישות שנקבעו בפסיקה לקבלת פסק דין על פי החרג של "שיטה ומעשים דומים".
13. עובדות האירוע הוכחו בפני על בסיס ראיות שחלקן הוגשו בהסכמה וחלקן עולות מעדויות מהימנות שהושמעו בפניי. נוכח האמור לעיל הכרעת הדין תתייחס לשתי הסוגיות לעיל הצריכות הכרעה דהיינו סוגיית הזיהוי וסוגיית השיטה ומעשים דומים.

סוגיות הזיהוי:

14. אירוע הגניבה מתוך רכב הבלדרות שבוצע ביום 30 לנובמבר 2017 צולם על ידי מצלמות האבטחה של הרכב. תמונות שהורדו מהדיסק ודוח הצפייה הוגשו על-ידי המאשימה (ת/10) ו- (ת/10א).
15. התמונות שהורדו מהדיסק הנ"ל נשלחו על ידי החברה להגדלה לחברת פוינט אוף יו (ת/7), תמונות אלה התקבלו

בחברת מודיעין אזרחי (ת/8).

16. מנהל סניף תל אביב של חברת מודיעין אזרחי, יונתן גדג', שגיא דהן בנו של בעל החברה ויגאל הקב"ט צפו בתמונות ובסרט האבטחה. כפי שיפורט בהמשך, יונתן גדג' ושגיא דהן זיהו את נאשם 2 כמי שמשותף בגניבה.
17. מצלמת האבטחה מספר 2 צילמה את התנהלותו של אחד החשודים. הדברים תוארו בצורה מדויקת על ידי רס"ב אריה מיכלביץ ב-(ת/10א) נוכח חשיבות הדברים אפרט את התיאור, שעה 10:32: "...חשוד יוצא עם רכב שחונה אחרי רכב מודיעין אזרחי חובש כובע מצחייה שחור עם פסים לבנים לאורכו וסמל תנין (לקוסט) עליו. לבוש בגופת בגופיית טי לבנה מרכיב משקפי שמש חומות. דרך הכובע ניתן להבחין כי שיער ראשו מגולח, לבוש פוטר שחור עם כובע ובטנה בצבע אפור על צווארו צעיף שחור על ידיו כפפות בצבע שחור/אפור, מכנס ג'ינס עם קרעים, זיפים נראים על פניו, על לחיו הימנית יש נקודת חן, צבע פניו בהיר נועל נעלי ספורט שחורות עם פס לבן וסוליה לבנה.
18. בהמשך רואים את החשוד מוציא מהרכב שחונה מאחורי, רכב "מודיעין אזרחי", מוט לבן/שחור הולך לכיוון דלת הנוסע של רכב מודיעין אזרחי, הוא מבצע סוג של התעסקות עם המוט לכיוון הדלת וחוזר לרכבו.
19. מרכב המאזדה יוצא חשוד נוסף שלובש מכנס ופוטר שחורים, על צווארו צעיף שחור מנוקד בלבן וכפפות שחורות. על ראשו כובע מצחייה שחור עם סמל נייק. מתחת לפוטר נראה לובש גופיה לבנה. נועל נעלי ספורט עם פס לבן על הסוליה. על ידו השמאלית עונד שעון עם חוליות בצבע כסף.
20. במצלמה 3 רואים את חשוד 2 פותח את הדלת הצדדית ימנית של רכב מודיעין אזרחי נכנס לרכב בודק שקים ירוקים, בשלב זה מצטרף אליו חשוד 1 שממתין מחוץ לדלת. חשוד 2 מעביר לחשוד 1 שלושה שקים ירוקים ושק גדול בצבע לבן שניהם עוזבים את רכב מודיעין אזרחי עם השקים.
21. הנהג והמאבטח של רכב מודיעין אזרחי חוזרים לרכב ב- 10.34.50 ונוסעים מהמקום.
22. מטעם התביעה העיד מנהל הביטחון של חברת מודיעין אזרחי בעת ביצוע הגניבה. העד מסר כי ברכב ממנו נגנבו כספים ישנם מצלמות. הדיסק הקשוח מחובר לרכב באופן קבוע והוא נעול באמצעות מנעול וגישה למנעול זה הוא רק למנהל הביטחון של החברה. העד פירק את הדיסק הקשיח כפי שהוא והעביר אותו למשטרה והעתיק אותו לשם גיבוי. העד גם מסר למשטרה מסמך שמכיל פירוט של הסכומים שנגנבו מהלקוחות. באמצעות העד גם הוגש דוח איתוראן (ת/2).
23. בחקירתו הנגדית מסר העד כי צפה בסרטון האבטחה עם בכירים נוספים בחברה ואף ערך תחקיר על האירוע. לדבריו מסר על כך למשטרה אך לא התבקש למסור את התחקיר. העד מסר כי התחקיר נערך כדי להפיק לקחים מהאירוע.

24. לשאלות ב"כ נאשם 2 אישר העד כי במהלך צפייה בסרט האבטחה נסרקו ונבדקו תמונות של מספר רב של עובדים. העד ציין כי לא הכיר את נאשם 2 כיוון שלא הועסק בחברה בתקופת עבודתו כקב"ט.
25. נשמעה עדותו של יונתן גדג' ששימש כמנהל סניף ת"א בחברת מודיעין אזרחי. בתחילת עדותו מסר העד כי הוא חושש ומעדיף לא למסור עדות. העד סירב לעיין בהודעתו במשטרה וגם הוסיף כי לא הסכים לעיין בה כשהתובע הציג לו אותה לפני עדותו.
26. בעקבות בקשת התובע העד הוכרז כעד עוין והודעתו במשטרה התקבלה וסומנה (ת/3). העד אישר כי ההודעה נחתמה על ידו. העד גם אישר כי הוא והסמנכ"ל שגי'א דהן העבירו לחברת גרפיקה את סרטוני האבטחה לצורך חידוד התמונות.
27. העד אישר כי ראה בסרטון שצפה כי שני אנשים מבצעים את הגניבה. העד לא אישר את דבריו בהודעתו לפיהם זיהה את אחד המשתתפים בגניבה כנאשם 2 ומסר כי מדובר בהשערה.
- בחקירתו הנגדית סירב העד להשיב לשאלות ב"כ הנאשמים ובסוף דבריו ציין: **"...לא אמרתי שראיתי תמונות..."**.
28. בחנתי את דברי העד בפניי ושוכנעתי כי סירב להעיד עדות חופשית מתוך חשש ופחד שמקורם לא התבררו. שוכנעתי כי דברי העד ב-ת/3 עדיפים על דבריו בפניי ומשקפים את המציאות כפי שראה אותה בעת מסירת הדברים. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי יש להעדיף את דברי העד במשטרה על פני דבריו בפניי.
29. בהודעתו במשטרה מיום 7/12/2017 מסר יונתן גדג' כי הוא מנהל את סניף תל אביב בחברת מודיעין אזרחי מזה 14 שנה. בהמשך העד מסר: **"...ביום שלישי בערב שגי'א דהן הבן של הבעלים... פנה לחברה של גרפיקס בקרליבך בת"א על מנת לנסות לזהות את החשודים בצורה יותר מדויקת עם מחשוב מתקדם, יצאו תמונות יותר ברורות הן נמצאות אצל שגי'א..."**.
30. העד מסר כי הם צפו בתמונות עם שגי'א יגאל והקב"ט הוא הוסיף: **"...מה שתפס את עיני היה ההליכה של הבחור שהייתה זרוקה ידיים זרוקות ומתנדנד מצד לצד בהליכתו מייד נזכרתי בעובד שהיה לי בדרום שנראה תואם את ההליכה שלו הפנים שלו האף והזקן שלו שראיתי בתמונות. פרטיו יוסף סופיר טל' שיש ברשותי 052-3256770..."**.
31. בהמשך הוסיף גדג': **"...דבר נוסף שצד את עיני בתנועות זה שראיתי מתחת לחולצה שלו הייתה בליטה כנראה של איזה שרשרת שלא יושבת כמו שצריך ואני זוכר כשהוא עבד אצלי הייתה לו שרשרת מהסוג הזה שהיא עם פלטה בולטת כזו כמו פלטה שמציינים עליה תמונה של מישהו יקר..."**.
32. העד הוסיף כי לאותו עובד לשעבר הורים גרושים וכי הוא גר בירושלים ובעבר היה מתגורר בקריית גת: **"...אני**

ושגיא מכירים אותו טוב מהעבודה ושגיא גם זיהה אותו... העד גם הוסיף כי אותו אדם עבר בחברה בין חצי שנה לתשעה חודשים... היה עובד בעייתי...".

33. מעדותו של שגיא דהן סמנכ"ל לפיתוח עסקי בחברת מודיעין אזרחי עולה כי יחד עם עובדים נוספים צפה במצלמות האבטחה של הרכב ממנו נגנבו כספים. העד ציין כי ראה מוט ארוך באמצעותו פרצו לרכב.

34. העד לא רצה להשיב לשאלות גם לאחר שעין בהודעתו במשטרה והציע לתובע להגיש את ההודעה לבית המשפט. לאחר ריענון הזיכרון העד אישר כי כל מי שצפה בסרטון זיהה כי המעורב בגניבה הוא עובד לשעבר ששמו יוסף מאיר סופיר.

35. לאחר עיון בהודעתו של העד במשטרה נעתרתי לבקשת ב"כ המדינה והכרזתי עליו כעד עוין. הודעתו של העד התקבלה וסומנה (13/ת) בחקירתו הנגדית ע"י התובע אישר העד כי הדברים שמסר במשטרה הם אמת.

36. העד אישר כי היה לו עימות עם נאשם 2 העד גם אישר כי זיהה את נאשם 2 בעימות.

37. בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ נאשם 2 מסר העד כי ראה את נאשם 2 יותר מפעם אחת. העד זכר כי מספר עובדים מהנהלת החברה צפו בסרט האבטחה. העד אישר כי מסר בהודעתו: **"...שהבחור דומה ליוסף סופיר...".**

38. העד לא השיב לשאלות רבות של ב"כ נאשם 1. לשאלת הסנגורית מה הפריע לו בשירה 8 להודעתו מסר: **"...בסרטון ראינו שהולך בשפת גוף מסוימת, וזה גרם לזיהוי... זיהיתי אותו מהפנים וגם מההליכה...".** העד לא ידע להסביר מדוע מסר כי זיהה את נאשם 2: **"...כבן אדם רוסי...".**

39. מהודעתו במשטרה של שגיא דהן מיום 7/12/17 (13/ת) עולה כי הוא בנו של בעל החברה ועובד כסמנכ"ל פיתוח עסקי בחברה. העד נשאל על מעורבותו בצפייה בסרטי אבטחה: **"...אני ניגשתי לחדר עריכה של סרטים מקצועיים עם סרטים שצולמו מהרכב ביום האירוע ובמקום הם חידדו את התמונות של החשודים לצורך זיהוי. כבר ביום האירוע כשראיתי את התמונות של החשודים עלה לי בראש דמותו של הבחור שעבד אצלנו וחשבתי שהוא דומה לו כמו כן במהלך חידוד התמונות הבנתי שאני מזהה בביטחון יותר מלא שמדובר באותו אדם עובד שלנו לשעבר שפרטיו הם יוסף מאיר סופיר...".**

40. בהמשך מסר העד באותה הודעה: **"...כמו כן הבחנתי בצילומי האבטחה בהליכה הזרקה שלו כאילו זריקה של הרגליים ומתנועע מצד לצד קצת שלומיאלי כזה וזה חיזק בי יותר את התחושה שמדובר בו...".** **"...אציין שהוא דומה לחשוד שפורץ את הרכב באמצעות המוט...".**

חוות דעת מז"פ:

41. ביום 18/2/2018 ניתנה חוות דעת ע"י המומחה אלן צייקובסקי ממז"פ (ת/9) לגבי השוואת תמונות של פרטי הלבוש של נאשם 2 לנצפה במצלמות האבטחה. המומחה ביצע את הבדיקות בשלושה שלבים: בדיקה חזותית, לכידת תמונות ושיפורן, עריכת השוואה מורפולוגית.
42. המומחה בדק את הכובע שחבש החשוד וציין כי זה אפשרי שמדובר באותו כובע. לגבי זוג הנעליים שנעל החשוד הגיע המומחה למסקנה דומה. לגבי החולצה הלבנה למרות הדמיון במאפיינים המומחה קבע שאין אפשרות לשלול שמדובר באותה חולצה.
43. לגבי תחתוני ה- NAUTICA שנראים חלקית בתמונה שצולמה מאחור המומחה קבע כי זה אפשרי שמדובר באותם תחתונים. כפי שצוין לעיל המומחה קבע כי לגבי הכובע, זוג נעלי הספורט וההלבשה התחתונה אפשרי שמדובר באותם פרטים. לגבי החולצה הלבנה נקבע שאין אפשרות לשלול כי מדובר באותה חולצה.
44. לסיכום קבע המומחה: **"...בהנחה והקשר בין הפריטים אקראי, קיימת סבירות גבוהה שמדובר באותם הפריטים".** לגבי סיווג זה נקבע בחוות הדעת: **"אפשרי בהחלט או סבירות גבוהה רמות וודאות אלה הן גבוהות יותר מאפשר", ונשתמש בהן כאשר הראתה הבדיקה התאמה גם במאפיינים ייחודיים מסוימים, או בצירוף של מאפיינים סוגיים בלתי תלויים. מאפיינים אלו יכולים להיות באותו מוצג או על מוצגים שונים בעלי זיקה משותפת. רמת הוודאות המבוטאת ב"סבירות גבוהה היא גבוהה מעט יותר מזו של "אפשרי" בהחלט".** בחקירתו הנגדית פירט העד את הדרכים שהובילו למסקנותיו ועמד על קביעותיו בחוות דעתו.
45. חוות דעת נוספת ניתנה ע"י המומחית צפנת ברדה המשרתת במז"פ (ת/14, ת/14 א'). העדה ערכה השוואה בין תמונות החשוד מאיר ארזואן לתמונות החשוד מהאירוע. על סמך ביצוע השוואות אלה הגיעה העדה למסקנה: **"...שלדעתי סביר (אפשרי בהחלט) כי החשוד הוא זה שמצולם בעת האירוע...".** יודגש כי ההשוואה התייחסה לזיהוי פניו של נאשם מס' 1.
46. בחקירתה הראשית הבהירה העדה את תהליך הבחינה לצורך קביעת רמת הדמיון בין האדם לזה שנקלט במצלמות האבטחה. העדה מסרה: **"...בחוות הדעת רמת הוודאות שנקבעה זה סביר אפשרי בהחלט שזו רמת ודאות בינונית חיובית...".**
- בחקירתה הנגדית אישרה העדה כי סיווג ו' בסולם הסיווג ממוקם באמצע תחום הספק. העדה ציינה כי ערכה הגדלת תמונות בשיטת אינטרפולציה ואישרה כי עשתה שיפור בהירות וניגודיות. העדה נשאלה אם ראתה קעקוע על שני התנוכים של הנאשם והשיבה: **"...אני לא ראיתי קעקוע בבדיקות שלי...".**
47. הגברת אוראל אבירם ערכה שתי חוות דעת שסומנו ת/15 ות/16 ו-ת/16 א' חוות הדעת הן מיום 18/2/18 ו-19/2/18. בעדותה ציינה העדה כי חוות הדעת הראשונה הייתה טיוטה ונשלחה בטעות ליחידה החוקרת. העדה מסרה כי חוות הדעת המאוחרת משקפת את דעתה.

48. בחוות הדעת המסומנת ת/15 קבעה הגברתם אבירם כי עשתה השוואה בין תמונות החשוד מהאירוע מול תמונות החשוד יוסף סופיר בהתאם למוצגים שהועברו לה. מסקנות המומחית היו: **"...על סמך השוואת תמונות מהאירוע לתמונות החשוד יוסף סופיר הרי שלדעתי אפשרי כי החשוד הוא זה שצולם בעת האירוע..."**.

49. בת/16 הגברת אבירם ציינה כי: **"...על סמך השוואת תמונות מהאירוע לתמונות החשוד יוסף סופיר הרי שלדעתי סביר (אפשרי בהחלט) כי החשוד הוא זה שצולם בעת האירוע"** יצוין כי אין הבדלים ברשימת פירוט ההתאמות בשתי חוות דעת.

50. במהלך עדותה של הגב' אבירם התברר כי קיומה של חוות הדעת השנייה התבררה רק במהלך הריאיון שערך התובע לעדה והודיע על כך לבאי כוח הנאשמים.

51. בחקירתה הראשית מסרה העדה כי הייתה בשלב לימוד כתיבת חוות דעת. בסוף תהליך העבודה ב- 19/2 היא העלתה את חוות הדעת שאמורה להגיע ליחידה החוקרת. לדברי העדה היא שמרה את הטיוטה הראשונה כגיבוי וזה נשלח בטעות ליחידה.

52. העדה מסרה כי חוות דעתה נבדקה ע"י מומחה נוסף ורק אחרי הבדיקה המסמך שאושר נשלח ליחידה. לשאלת בית המשפט אישרה העדה כי טעתה כששמרה ברשותה טיוטה שלא אושרה. העדה ציינה בחקירתה הראשית כי פרטים שראתה בתנוך האוזן הובילו לשינוי המסקנה הסופית.

53. העדה אישרה כי מונתה כמומחית לזיהוי פנים החל מתחילת 2018 וכי לא הגישה חוות דעת רבות לפני חוות דעתה בתיק זה. העדה לא ידעה להסביר מה נוסף כחומר רקע שהביא לשינוי חוות הדעת.

העברת מזומנים ע"י נאשם 1:

54. ממסמך שערך רס"ר יעקב אסולין ביום 6/2/18 (ת/17) עולים הפרטים הבאים: השוטר ציין כי באותו יום הוא התמקם בשעה 10:35 לעמדת תצפית לעבר ביתו של נאשם 1: **"...במהלך התצפית הבחנתי בדמות של אדם שמוציא את הראש מחלון הבית שהיה פתוח ומכניס את הראש במהירות. מיד דיווחתי לקצין הבילוש מורן מועלים..."**.

ב- 11:48 השוטר קיבל דיווח כי אדם חובש כיפה יורד מרכב מאזדה 6 ומתחיל ללכת בשביל המוביל לחלקו האחורי של הבית: **"...כאשר אני רואה את הבחור עומד מתחת לחלון, הבחנתי ביד אשר מוציאה שקית לבנה מהחלון ומשהו שחור בפנים והשקית נזרקת לכיוון הבחור שעמד מתחת לחלון, הבחור שעמד מתחת לחלון תפס את השקית והכניס אותה לתיק הפליז ושם אותה בצד שמאל ואז סגר את הריצ'רצ' של הפליז והחל בהליכה לכיוון חניית רכבים..."**.

55. בהמשך אותו אדם ששמו אליעזר ביטון עוכב בשעה 13:20. ביטון אישר כי נאשם 1 זרק אליו את השקית. לשאלת השוטר מה יש בשקית ביטון השיב: "**... אין לי מושג, הוא אמר לי לשמור על השקית**". העד הוסיף כי מאיר אמר לו לבוא לחלק האחורי של הבית: "**... כי הוא לא רוצה שהבן שלו שלום יראה אותו נותן שקית...**". ביטון מסר לשוטר את השקית שהייתה בביתו: "**זה הוביל אותי לחדר השינה שלו ומאחורי הבגדים הוציא לי שקית לבנה ובתוכה משהו שחור בפנים והשקית קשורה**". בשלב זה ביטון אמר לשוטר: "**... במה הוא סיבך אותי הבן אדם הזה...**". בתוך השקית נתפסו מזומנים בסך ₪ 85,150 וסומנו כמוצג.

56. אליעזר ביטון העיד בפני ואישר בקווים כלליים את הדברים שנכתבו על ידי רס"ר אסולין ב- ת/17. העד ציין כי נאשם 1 הוא שכן של אמו וגר במרחק הליכה מביתו.

שיטה ומעשים דומים

57. ביום 20.11.19 נעתרתי לבקשת המאשימה להגיש ראיות בעניין "עדות שיטה". בעקבות כך התקבלו כתב אישום מתוקן והכרעת הדין בת"פ (אשקלון) 21073-01-19 (ת/66).

58. בכתב האישום הנ"ל נאשם 1 היה יוסף מאיר סופיר (נאשם 2 בתיק שבפניי), נאשם 2 היה מאיר ארזואן (נאשם 1 בתיק שבפניי). כתב האישום מכיל חלק כללי בו צוין: חברת מודיעין אזרחי הינה חברה המשמשת לשינוע כספים. לצורך כך מחזיקה החברה ברכבי בלדרות. נאשם 1 עובד לשעבר של החברה. בהמשך צוין כי בתאריך 25.2.18 במסגרת מ"ת 41986-02-18 בבית המשפט השלום בת"א, הורה כב' השופט רועי פרי על שחרורו של הנאשם 1 בתנאים הבאים: א. על הנאשם להימצא במעצר בית מלא במושב יד נתן בפיקוח רצוף ולסירוגין של המפקחים יפה סופיר וישראל רון. ב. הנאשם חתם על ערבות עצמית בסך ₪ 10,000, הערבים חתמו על ערבות צד ג' בסך ₪ 10,000 ואף הופקדו מזומנים בסך ₪ 10,000.

ביום 25.6.18 שונה כתובת מעצר הבית לרחוב השופטים 13/5 בקריית גת.

בתאריך 14.11.18 שונו תנאי השחרור ונקבע כי על הנאשם להימצא במעצר בית לילי בין השעות 20:00 לבין 06:00.

59. לגבי נאשם 2 קבע השופט רועי פרי ביום 11.3.18 במסגרת ת.פ 41985-02-18 תנאי שחרור כמפורט להלן: על הנאשם להימצא במעצר בית מלא ברחוב שדרות גת 10/5 בקריית גת, בפיקוח רצוף ולסירוגין של המפקחים שלום ארזואן, דני דהן ונטלי ארזואן הנאשם הפקיד סך של ₪ 15,000 הנאשם גם חתם על ערבות עצמית בסך ₪ 15,000, הערבים חתמו על ערבות צד ג בסך ₪ 15,000. ביום 2.7.18 שונו תנאי השחרור כך שהותר לנאשם לצאת מהבית בין השעות 11:00 - 18:00 בליווי ובפיקוח מי מבין המפקחים.

60. בכתב האישום המתוקן בו הודו הנאשמים צוין: "**בתאריך 26.12.18 בשעה 09:00 או בסמוך לכך יצאו עובדי**

החברה ברכב משוריין מסוג מרצדס מ.ר. 8206414 (להלן: "רכב הבלדרות") ממחסום ביטוניא לסניף של בנק דיסקונט בתל אביב עם סכום כסף של 34 מיליון ו- 800,000 ₪ אשר נמצא בכספת ברכב הבלדרות. מרגע יציאתם מהמחסום, עקב רכב פורד עם לוחית זיהוי גנובה אחרי רכב הבלדרות עד הגעתם למחלף וולפסון". "... באותה עת, הבחין קב"ט החברה במתרחש ודיווח למשטרה בהמשך לכך, חדל מלעקוב אחרי רכב הבלדרות ועזב רכב הפורד את המקום. "... בהמשך אותו היום בסמוך לשעות הערב, חנו עובדי החברה את רכב הבלדרות בחנייתו הקבועה בחניון "לב העיר" בקרית גת במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, עובר לשעה 21:20 החנו הנאשמים את רכב הפורד נושא לוחית הזיהוי הגנובה, בסמוך לרכב הבלדרות".

61. בהמשך צוין כי בתאריך 27.12.18 בשעה 01:10 או בסמוך לכך התפרץ נאשם 1 לרכב בלדרות בכוונה לפגוע בו במזיד באופן שאינו ידוע למאשימה במדויק. לאחר שהתפרץ לרכב הבלדרות החל נאשם 1 לפגוע ברכב המשוריין במזיד בכך שקדח חור בדלת הנהג וכיסה אותו בסליקון מהצד החיצוני ובמדבקת "אסור לעשן" בצד הפנימי, החל לקדוח חור נוסף, בכספת שבתוך הרכב, קדח חלק של הכספת אשר נמצאת בתא נוסעים קדמי. בכספת נוספת, הנמצאת בחלקו האחורי של רכב הבלדרות קדח הנאשם 1 פתח נוסף אשר כיסה אותו מצידה החיצוני ומתוכה חתיכת מתכת שהודבקה לכיסוי הפתח בחלק הפנימי, והנאשם 2 תצפת. הנאשמים נתפסו בכף על ידי השוטרים במקום בשעה 01:48.

62. בהמשך צוין: "בנסיבות המפורטות לעיל הצטיידו הנאשמים בפנסי ראש, כפפות, וברכב פורד החזיקו הנאשמים בכלי פריצה כדלהלן: מפתח שוודי, מברג, מכשיר חיתוך אברזיבי, דיסק חיתוך, מכשיר חיתוך אברזיבי, מסור חשמלי, מברגה. עוד ברכב הפורד החזיקו הנאשמים בזוג כפפות, 10 מדבקות עם כיתוב "אסור לעשן", מקדחה חשמלית עם מקדח, מקדח זהוב עם סיליקון בלהבו, סט של 5 מקדחי מסור חשמלי אנכי, דיסק למסור, קופסה עם כלי עבודה ריקה, מוט צהוב ארוך. בכיסו של נאשם 1 נמצא פנס אדום".

63. בכתב האישום המתוקן בו הודו הנאשמים ישנם שתי עובדות נוספות שאינן רלוונטיות לתיק שבפניי (עובדות 12, 13).

64. בעקבות הודאתו הורשע הנאשם 1 (סופיר) בעבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק ופריצה לרכב בכוונה לגנוב, עבירה לפי סעיף 413 ו לחוק.

65. נאשם 2 (ארזואן) הורשע בהפרת הוראה חוקית עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק, החזקת כלי פריצה לרכב, עבירה לפי סעיפים 413 ז ו- 29 (א) לחוק, סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב, עבירה לפי סעיפים 413 ו ס"פא ו- סעיף 31 לחוק ולבסוף הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

66. ממזכר שהוגש ללא התנגדות (ת/55) עולה כי חרף הירי דרכו הכניסו את המוט לצורך פתיחת הדלת רותח לאחר הפריצה. באותו מזכר הודגמו המרחקים מחרף הירי לכפתור שפותח את הדלת (140 ס"מ) וכן צולם הכפתור עליו

יש ללחוץ כדי לפתוח את הדלת. צילומים אלה צולמו ברכב הבלדרות אליו פרצו ביום 30.11.17. מת/12 עדותו של עובד החברה עוז נגר עולה כי בעקבות הפריצה מנובמבר 2017 כל פתחי הירי ברכבי החברה רותכו.

גרסת הנאשמים:

67. ביום 6.2.18 הגיע השוטר אבי מועלם לצורך ביצוע צו מעצר וצו חיפוש שיפוטי שהוצאו נגד מאיר ארזואן. מספר דקות אחרי הגעת השוטרים בשעה 11:52 הגיע ארזואן לביתו. הוא נעצר ונערך חיפוש בדירתו. הנאשם לא רצה שיהיו עדים לחיפוש ואמר: **"לא רוצה עדים תחפשו"**. בחיפוש נתפסו 21 מוצגים שסומנו ופורטו בדוח הפעולה.
68. נאשם 2, יוסף מאיר סופיר נעצר ביום 6.2.18 לעניין נסיבות המעצר נערך דוח פעולה על ידי רס"ר מאור מנסור (ת/22). הנאשם נעצר סמוך לשעה 09:00. בתחנת המשטרה ניתנה לו אפשרות להיוועץ בעו"ד. בחיפוש שנערך בדירתו וכן ברכבו נתפסו מספר פריטים כמפורט בדוח הפעולה של השוטר רן מוזס (ת/25).
69. ממזכר שערך רפ"ק אסף צוויג ביום 18.2.18 (ת/32), עולה כי ביום 15.2.18 הוא נכח באולם המעצרים בבית משפט השלום בת"א בסיום הארכת מעצרו של מאיר ארזואן הוא צעק באולם: **"אני כאן עצור עכשיו בגלל שקית שנתן לי משהו הלוואה של 50,000 ₪ שאני צריך להחזיר לו, רק בגלל זה עוצרים אותי ואני עצור עכשיו, 50,000 ₪ שקיבלתי מחבר"**.
70. ביום 6.2.18 בשעה 14:41 נחקר יוסף מאיר סופיר באזהרה (ת/33) בפני החשוד צוין כי הוא חשוד בקשירת קשר לפשע, זיוף סימני רכב, פריצה לרכב, גניבה העולה על 500,000 ₪, מרכב השייך לחברת מודיעין אזרחי ביום 29.11.17 באזור גני תקווה. הנאשם השיב למספר שאלות טכניות כגון, התייעצות עם עו"ד, מקום מגורים, בהמשך סירב להשיב לשאלות. בשורה 19 נשאל הנאשם: **"האם אתה חף מפשע? ת. אין תגובה, אני חף מפשע"**.
71. ביום 7.2.18 בשעה 12:11 נחקר סופיר פעם נוספת באזהרה (ת/34) הוא המשיך לשמור על זכות השתיקה. בשעה 13:00 הוכנס לחדר החקירות שגי דהן שהטיח בפני הנחקר שהוא זיהה אותו בצילומים שהוא גנב את הכסף מהרכב. החשוד המשיך לשמור על זכות השתיקה.
72. בשעה 13:05 הוכנס לחדר החקירה יונתן גדג' והטיח בפניו שהוא זיהה אותו כמי שפרץ לרכב עם המוט, החשוד לא הגיב על הדברים.
73. ביום 8.2.18 בשעה 16:17 נחקר יוסף מאיר סופיר פעם נוספת באזהרה (ת/35) החשוד אומת עם דברים שלטענת החוקר נמסרו על ידי ארזואן והמשיך לשמור על זכות השתיקה.

74. נאשם 2 נחקר פעם נוספת ביום 11.2.18 (ת/36) והמשיך לשמור על זכות השתיקה. הנאשם נחקר גם ביום 14.2.18 (ת/37) החשוד לא הגיב לשאלות, לסרטון ולתמונות שהוצגו לו.
75. נאשם מס' 1 מאיר ארזואן נחקר מספר פעמים באזהרה, למעט הסוגיה של העברת סכום כסף לשכנו הנאשם לא השיב לשאלות ושמר על זכות השתיקה.
76. ביום 6.2.18 בשעה 18:02 נחקר נאשם 1 באזהרה, הוא הוזהר בקשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לרכב וגניבת סכום העולה על ₪ 500,000 מרכב בלדרות של רכב אזרחי מחודש נובמבר 2017 באזור גני תקווה. לאחר שנועץ עם עו"ד שמר הנאשם על זכות השתיקה. יודגש, כי במהלך החקירה הוצגו לנאשם שאלות לגבי הכסף שהעביר לשכנו וכן שאלות על המוצגים שנתפסו בחיפוש שנערך בביתו והנאשם לא השיב לשאלות.
77. נאשם 2 נחקר ביום 8.2.18 (ת/39) פעם נוספת. בתחילת חקירתו מסר הנאשם: **"... אני חף מפשע לא עושה פשע, לא עובר שום עבירה נגד החוק. אני כל הלילה לא ישנתי לא הביאו לי שמיכות, שלשלתי במכנסיים עד עכשיו לא הביאו לי ציוד להחלפה לא סיגריות לא מקלחת, אני אמור לעבור צנתור ביום ראשון, אני לא מרגיש טוב, לא ראיתי רופא עד עכשיו מרגיש מושפל חוסר אונים..."**. בהמשך, מסר הנאשם: **"... אני טענתי שאני חף מפשע ואני שומר על זכות השתיקה ולא מאמין לכם בכלל..."**.
78. גם בחקירה מיום 8.2.18 סירב הנאשם להתייחס לסכום כסף שהעביר לשכנו גם סירב להתייחס לתמונות שהוצגו לו.
79. ביום 15.2.18 בשעה 09:17 נחקר הנאשם 2 פעם נוספת (ת/40) בהודעה זו התייחס הנאשם למוצגים שנתפסו בחיפוש בביתו ולכסף שהעביר לשכנו וציין: **"... אני רק רוצה לציין שכל מה שנתפס אצלי בבית שעונים שלי, שעון של הכלה שלי, שעון של הבן שלי ושאר השעונים של 50 ₪. הכסף שנתתי לבן אדם מהחלון, זה כסף שלי אני משלם כל חודש לבנק 600 ₪, מחר צריך לרדת 600 ₪ על הלוואה של 50,000 ₪ שהייתי אמור לעזור לילד לפתוח עסק, הלוואה מהתקופה האחרונה, אני לא זוכר בדיוק ממת, בנוסף לזה יש לי כסף של ירושה מהבית של ההורים שלי שמכרנו בשנים האחרונות בכללי וגם של אחותי שנפטרה וגם שמה קיבלנו ירושה, יש אפוטרופוס והבית נמכר לא מזמן כי היה ויכוחים על הבית ויש לי את הזכות לשים זה כסף שלי, וכל מה שנתפס בבית שייך לי"**.
80. הנאשם נשאל כיצד הכסף מהירושה הגיע אליו והשיב: **"...אחי הבכור הוא אפוטרופוס שמו אלי כולם קיבלו כל האחים קיבלו אני קיבלתי בין 60-80 אלף שקל ביחד משתי הירושות קיבלתי בין 100,000 ₪ ומאה ומשהו אלף..."**.
- הנאשם הוסיף כי הכסף נכנס לחשבון הבנק והוא משך את הכסף מבנק מזרחי באמצעות אחיו האפוטרופוס.

81. הנאשם מסר כי הוא מקבל מידי חודש קצבה מהביטוח הלאומי. הוא הוסיף כי הפסיק לשלם החזרי הלוואה לבנק הפועלים והבנק דרש כי הקצבה תועבר ישירות אליו להבטחת פירעון ההלוואה.

הנאשם נשאל מדוע לא שילם לבנק והשיב: **"...כי לא בא לי..."**. הנאשם נשאל היכן הסכום של 100,000 ₪ שקיבל בירושה והשיב: **"...הכסף נאכל. אני משלם חשמל ומים..."**.

82. בהמשך הנאשם אישר כי היה שבוע בתאילנד. הוא נשאל כמה שילם על הכרטיס והשיב: **"...כל מיני חברים עשו מגבית בשבילי רצו שאני יטוס איתם אני בכלל לא רציתי לטוס אני מפחד מטיסות, הם שילמו לי על הכרטיס וכשיגיע השלב שאני יצטרך להסביר את זה בבית המשפט אני יסביר..."**. לשאלות אחרות שהוצגו לו בחר הנאשם שלא להשיב.

83. הנאשם נשאל מה הקשר שלו לבנק דיסקונט וסירב להשיב. החוקר טען בפניו כי כסף נגנב מבנק דיסקונט ועל כן הכסף שהעביר לשכנו היה במעטפה של בנק דיסקונט. גם על כך בחר הנאשם לא להשיב. יודגש כי הנאשם סירב לחתום על הודעותיו ואמר: **"אני לא מאמין בכך"**.

84. ממזכר שערך רס"מ הרשקוביץ ביום 6/2/18 (ת/41) עולה כי במהלך חקירתו של נאשם 2 הוכנס לחדר החקירה שכנו אליעזר ביטון. בעימות ביטון הטיח בפני הנאשם שהתקשר אליו והזמין אותו לבוא לקחת ממנו שק מבלי לומר לו מה יש בפנים. הנאשם לא הגיב לדברים ואמר שרוצה לדבר עם עורך דינו.

85. במזכר שערך רפ"ק אסף צוויג ביום 15/2/18 (ת/30) עולה כי הקצין שוחח בטלפון עם אחיו של נאשם 2 ושאל אותו אם הוא ניהל את כספי הירושה במשפחה. מאיר השיב כי הוא ניהל את הכספים לפני כשנתיים קיבלו כסף מהדירה של הוריו. הכסף חולק בין כל האחים ביניהם גם מאיר, לדבריו כל אח קיבל בסביבות 40,000 ₪. אלי מסר כי יש לו כל המסמכים התומכים בדבריו.

לגבי האחות שנפטרה מסר אלי כי לא הייתה לה דירה והיא התגוררה באותו בית של ההורים, היה לה מעט כסף שחולק בין האחים, ביניהם מאיר, אך מדובר בסכום זניח לא משהו שהוא זוכר. השוטר ביקש מאלי לבוא למסור עדות למרות שהשוטר מסר כי עדותו יכולה לסייע לאחיו הוא סירב למסור עדות.

86. לאחר שהתקבל צו שיפוטי להמצאת מסמכים פנה רס"מ הרשקוביץ לאחראי משמרת בחברת אל על ביום 14/2/18 (ת/48) חברת אל על מסרה כי נאשם 1 רכש ביום 30/11/17 בסוכנות נסיעות לכיש בקריית גת כרטיס טיסה לתאילנד במחלקה ראשונה תמורת \$ 2,842 + מע"מ.

87. ממזכר שערך רס"ר מיכאל פלדמן ביום 15/2/18 (ת/57) ציין כי בעקבות צו שיפוטי פנה לסמנכ"ל חברת לכיש טורס בר"ג שציין כי הנאשם רכש במזומן כרטיס וביטוח תמורת 10,650 ₪ + 55 ₪. בשיחה עם הסוכן תמיר מהסניף בקריית גת מסר הסוכן כי מאיר ארזואן קנה את הכרטיס שלו וכי לא קנה את הכרטיסים לשאר חבריו אשר

ביצעו את העסקה מוקדם יותר. העד צירף למזכר את קבלות העסקה.

88. ביום 21/4/21 העיד נאשם 1 בית המשפט. העד מסר כי ביום המעצר באו לביתו 8 שוטרים אמרו לו שהוא חשוד בגניבה ונכנסו לביתו. באותה תקופה הוא התגורר בדירה עם בנו וכלתו. להם חדר שינה ולו חדר שינה. בהמשך מסר העד: **"...פתחו את הארון של הבגדים שלי. לקחו כל מיני בגדים שלי שאצלם עד היום. הוציאו תחתון אחד מתוך 40 ואמרו לי שהם לוקחים את זה כביכול כמוצג. הם לקחו את זה מהחדר של הילד..."**.

89. הנאשם התייחס לכסף המזומן שהחזיק בבית וטען כי שמר סכום זה כדי לסייע לבנו: **"...באותה תקופה היה עסק שהילד לא תפקד אותו נכון והתחלנו ליפול שמה. אז החלטנו לסגור את העסק הזה ולפתוח אחר..."**.

90. העד נשאל מדוע החליט להעביר את הכסף לשכנו והשיב: **"...הילד הזה לא היה אחראי אז לא רציתי שהוא ידע מהכסף... אמרתי לאליעזר ביטון שישמור את הכסף..."**.

91. לגבי נסיעתו לתאילנד טען הנאשם כי חבריו קנו לו את הכרטיס. הוא נשאל מי קנה את הכרטיס והשיב: **"...לא זוכר אם זה אני או אחד החברים..."**. הנאשם מסר כי אין לו קשר עם נאשם 2 שהוא חבר של בנו וכי פגש אותו בחנות הבורקס של בנו.

92. בחקירתו הנגדית מסר הנאשם כי התייחס בחקירותיו רק לכסף שהעביר לשכנו כיוון שלא רצה שיסתבך ולכן מסר גרסת אמת על מקור הכסף. העד טען כי שמר על זכות השתיקה כיוון שאינו סומך על המשטרה.

93. העד אישר כי בשנת 2017 קיבל הבטחת הכנסה של 2100 ₪ וכן הוסיף כי משנת 2011 הוא רשום כבלתי מועסק. העד נשאל כיצד בנק נותן הלוואה של 50,000 ₪ לאדם בלתי מועסק והשיב: **"...זה בעיה שלהם לא שלי. אני הצלחתי לשכנע את הבנק..."**.

העד אישר כי את כספי הירושה קיבל שנה שנתיים לפני שהעבירם לשכנו.

94. הנאשם טען כי התקיים בעזרת גרושתו. כשהיא עזבה את הדירה: **"...אז התחלנו, הבן עם העסק שלו, הייתי כל היום עם העסק הזה הייתי אוכל שותה מתנהל שמה. הייתי יוצא מוקדם בבוקר וחי שמה..."**.

95. לגבי התנהלות העסק של בנו מסר הנאשם: **"...העסק של הבן לא היה מכניס. אבל ההשקעה והזמן כשאני יוצא בשבב בוקר עד שלוש לפנות בוקר זה לא היה משתלם. הוא היה מביא אוכל לתחנת משטרה לבתי משפט וכו'. הוא היה אז מקבל משכורת מכובדת. אז אמרתי לו שישגור את העסק..."**. כשעומת עם דברי בנו שהעסק לא היה כושל מסר העד כי הכנסה בין שמונת אלפים לעשרת אלפים שקלים לעסק עם שני שותפים זה עסק כושל.

96. הנאשם מסר כי בנו ידע בוודאות על הכספים שקיבל מהירושה כשעומת עם דברי הבן שמסר כי לאב "אין גרוש" הנאשם הציע לב"כ המאשימה לשאול את בנו.

97. הנאשם נשאל מדוע מיהר להעביר את הכסף לשכנו אם בנו ידע על כספי הירושה שקיבל, הנאשם השיב כי ראה את שכנו דרך המצלמות של ביתו וסבר כי זאת ההזדמנות להעביר לו את הכסף. הנאשם טען כי אמר לשכנו כי מדובר בכסף. הוא הוסיף כי לא זרק את הכסף אלא העביר את החבילה דרך החלון.

98. הנאשם טען כי ביום שקנה כרטיס טיסה לתאילנד לא היה מודע לגניבה מרכב של המודיעין האזרחי. הנאשם מסר לא בזבז כספים בתאילנד והוסיף: **"...את השעונים שקניתי בתאילנד רציתי למסור אותם בארץ..."**.

99. לעד לא היה הסבר ממשי מדוע לא טען כי התחתונים שנתפסו בחיפוש בביתו היו בארוך של בנו.

100. הנאשם נשאל איך הוא מסביר את ביצוע ההתפרצות לרכב מודיעין אזרחי כמה

חודשים מאוחר יותר עם נאשם 2 אם ההיכרות ביניהם הייתה שטחית. הנאשם טען כי למרות הודעתו הוא לא היה מעורב באותה התפרצות וכי היה שיכור ביום האירוע. הנאשם הוסיף כי מי שהכיר בינו לבין נאשם 2 זו המשטרה.

101. נאשם 2 העיד להגנתו. הנאשם מסר כי עובד היום בבית שמש. הוא אישר כי

מנובמבר 2016 למשך מספר חודשים עבד בחברת מודיעין אזרחי.

102. לשאלה מדוע שמר על זכות השתיקה מסר הנאשם: **"...אני פעם ראשונה עצור**

בבית מעצר. עוד לא נכנסתי השוטרים עצמם קיללו אותי, צחקו עלי... התעללו בי. היו זורקים לי את האוכל.. פחדתי מהם. עד היום אני מפחד מהם... עד היום אני פוחד מהם. הרגל שלי רועדת רק מהם עד היום..."

103. הנאשם מסר כי לא הראו לו מוצגים באופן פיזי אלא רק תמונות של מוצגים.

הנאשם טען כי פגש את שגיא דהן רק פעם אחת בעבודה. הנאשם הוסיף כי הוא מכיר באופן שטחי את נאשם 1 וכי הוא חבר של בנו.

104. בחקירתו הנגדית הגדיר הנאשם את מעצרו וחקירתו ע"י המשטרה כ"סרט אימה". הוא נשאל איך הוא מבצע עבירה דומה כעבור כמה חודשים עם נאשם 1 לכך השיב

הנאשם: "מה זה קשור?...".

105. לנאשם הוצג סרט ההתפרצות. התובע ציין בפניו כי כל האירוע נמשך פחות מדקה וחצי ושאל אותו אם הוא מסכים שמי שעשה את המעשה ידע איך לפתוח את הרכב. הנאשם השיב: **"...אני לא יודע אם מי שבא עם המוט ידע מה הוא עושה..."**. הנאשם השיב כי בתקופת עבודתו נהג ברכב בלדרות כזה. הוא הוסיף כי היה מגיע לעבודה יום כן יום לא כי חיפש מקום עבודה אחר בתקופת עבודתו. הוא הסכים כי: **"...מי שנוהג ברכב צריך להכיר את הרכב, מה פותח מה..."**.
106. הנאשם אישר כי נעצר בקריית גת והוסיף כי הכתובת בירושלים היא של אביו שאצלו התגורר תקופה קצרה. הנאשם טען כי לאחר שעזב את חברת מודיעין אזרחי עבד במשאית זבל בעירייה וציין כי יכול להמציא תלושי משכורת.
107. המאשימה הציגה לעד את ת/58 ממנו עולה כי הנאשם רשום ללא עיסוק מיום 1/12/16. הנאשם הגיב ואמר: **"...אני לא יודע אם כשעבדתי בזבל הורידו לי ביטוח לאומי, זה קבלן שעובד עם עיריית ת"א..."**.
108. לגבי העד יונתן גדג' הנאשם מסר: **"...את יונתן ראיתי אולי שלוש פעמים... אולי כשראיתי אותו אמרתי לו שלום אין לי שום דבר איתו..."** המאשימה שאלה אם הקשר היה רק אמירת שלום כיצד העד ידע שהוריו גרושים ואביו גר בירושלים לכך השיב הנאשם: **"...היה מנהל בקריית גת שכן אני עד היום רואה אותו אומר לו שלום אולי הם דיברו ביניהם..."**. **"...לא אני מסרתי לו את המידע על ההורים שלי ועל מקום מגוריו של אבי..."**.
109. לגבי האירוע בו הודה הנאשם הוא מסר כיצד ביצע עבירה דומה עם נאשם 1 והשיב: **"...מאיר נתפס במקום אחר ואני נתפסתי במקום אחר, אני לא יודע בכלל על מה הוא נתפס..."**. העד לא ידע להסביר מדוע קדח חורים ברכב. הנאשם נשאל מדוע הצטייד במוט צהוב והשיב: **"...אני לא יודע איזה מוט זה לא קשור אלי..."**.
110. מטעמו של נאשם 1 העיד כעד הגנה בנו שלום ארזואן. העד מסר כי בשנת 2017 גר עם אביו בשדרות גת 10. הוא ואשתו גרו בחדר הגדול. העד מסר כי כל הדברים בחדרו היו שלו.
111. העד מסר כי ביום בו נעצר אביו נתפסו שעונים שלו ושל אשתו. בהמשך מסר: **"...לקחו תחתונים וחולצות היו לי 8-9 תחתונים. לקחו רק שני תחתונים. אני לא כל**

כך שמתי לב אחר כך אשתי שמה לב. זה היה תחתונים של חברת נאוטיקה. אשתי אמרה לי שחסר תחתונים אחרי כמה ימים..."

112. העד מסר כי נאשם 2 הוא חבר ילדות שלו מהשכונה וכי יש לו קשר ממש טוב אתו. העד הוסיף כי מכר את העסק שלו כיוון שהיה לו קשה לעבוד בלילות. העד מסר כי לאחר שנולד בנו עזב את דירת אביו הוא הוסיף כי מזה כשנה אינו מדבר עם אביו.

113. העד אישר כי מסר לחוקר שתשאל אותו: **"...מאיפה יש לאבא שלי כסף אין לו גרוש..."** הוא הוסיף: **"גרוש לא ראיתי ממנו"**. העד ציין כי אביו עבד בעסק אולי שבוע וניסה לשכנע אותו לסגור. הוא הוסיף כי העסק פעל פחות מ-4 חודשים. העד ציין כי התגורר עם אביו שלוש שנים: **"...הרוב אני כלכלתי את הבית..."**.

הערכות העדויות:

114. עדי התביעה יונתן גדג' ושגיא דהן הביעו חוסר רצון להעיד ועשו רושם מבוהלים. לאחר שהוכרזו כעדים עוינים הם אישרו בקווים כלליים את הדברים שמסרו בהודעותיהם.

115. התרשמתי כי עדים אלה דייקו בדברים שמסרו בחקירותיהם במשטרה ביום 7/12/17 (ת/39 ו- (ת/13) עדויות אלה נמסרו זמן קצר יחסית לאחר שהעדים צפו בסרט האבטחה וזמן לא רב לאחר ביצוע הגניבה. צפייה בסרט האבטחה וכן התמונות שהתקבלו מהחברה שביצע שיפור איכות התמונות (ת/8) ו- (ת/10) מאפשרים לקבוע כי אין קושי לאדם שפגש מספר פעמים את נאשם 2 לזהות אותו.

116. לאמור לעיל יש להוסיף כי שני העדים הטיחו בפני נאשם 2 כי זיהו אותו והוא נמנע מלהגיב לדברים. לאחר שנתתי דעתי לטענות ההגנה לגבי דרך הצפייה בסרטי האבטחה וכן טענות על זיהום עדותם הגעתי לידי מסקנה כי דברים שמסרו שני עדים אלו בהודעותיהם ביום 7/12/17 הינם מהימנים.

אני מאמין לעדים אלה כי פגשו בנאשם 2 מספר פעמים במהלך עבודתו, כי הבחינו בדרך הליכתו והסתמכו גם על כך לצורך זיהויו.

117. לאור הדברים שצינתי לעיל הגעתי לידי מסקנה כי לאור אימוץ הדברים ע"י העדים הנ"ל והעדפת הדברים המפורטים שמסרו במשטרה על פני עדויותיהם המהוססות בפניי ניתן לקבוע בוודאות הדרושה במשפט פלילי כי נאשם 2 הוא האדם שהשתתף בגניבה מרכב הבלדרות ופתיחת הדלת באמצעות מוט כפי שהדברים עולים באופן ברור בסרטי

האבטחה.

118. לדברים שצוינו לעיל יש להוסיף את חוות דעתו ועדותו של מומחה מז"פ אילן צייקובסקי (ת/9). המומחה בדק פרטי לבוש שונים שלבש נאשם 2 וציין: **"...בהנחה שהקשר בין הפריטים אקראי, קיימת סבירות גבוהה שמדובר באותם פריטים..."**. קביעתו של המומחה היא בדירוג 6 מתוך 8 אפשריים כפי שהוסבר בנספח לחוות הדעת.
119. אני רוצה להבהיר כי התייחסתי לחוות דעתו של המומחה צייקובסקי כראיה מחזקת ולא כראיה מכרעת זאת בניגוד לעדויות גדג' ודהן שיש בהם די כדי לקבוע כי נאשם 2 השתתף בגניבה המיוחסת לו בכתב האישום.
120. בעניינו של נאשם 1 אין ראיות ישירות לזיהוי בזירת העבירה. בעניינו של נאשם 1 ניתנה חוות דעת ע"י מוחית מז"פ צפנת ברדה שעשתה השוואה בין תמונות החשוד בזירת העבירה לבין תמונות של ארזואן שהועברו לצורך השוואה. לאחר ההשוואה קבעה המומחית כי לדעתה: **"...סביר (אפשרי בהחלט) כי החשוד הוא זה שמצולם בעת האירוע..."**.
121. גם לאחר שנתתי דעתי לדברי הסנגורים לעניין חוות דעת של המומחית הגעתי לידי מסקנה כי התוצאה אליה הגיעה הינה סבירה וכי ניתן לסמוך עליה. כפי שצינתי לעיל בעניינו של נאשם 2 אין די בקביעה הנ"ל כדי להוות ראיה מכרעת לעניין הזיהוי.
122. חוות דעת נוספת ניתנה ע"י המומחית אוראל אבירם. הגברת אבירם העבירה בטעות ליחידה החוקרת את טיוטת חוות דעתה (ת/15) למחרת נכתבה חוות דעת שלדברי העדה היא חוות הדעת הסופית (ת/16) בחוות דעת הראשונה קבעה: **"...כי אפשרי שמדובר באותו אדם"** דירוג חמש מתוך שמונה ובחוות דעת השנייה קבעה כי **"אפשרי בהחלט" שמדובר באותו אדם**.
123. מאחר והסיבות לשינוי המסקנה לא התבררו בפניי ולא צוין מדוע מי שבדק את חוות הדעת סבר שיש לשנות את הדירוג, החלטתי להתייחס לחוות הדעת שסומנה (ת/15) ולהתעלם מחוות הדעת המאוחרת (ת/16).
124. כפי שצוין לעיל, אין די בחוות דעת מז"פ כדי לקבוע כי נאשם מס' 1 השתתף באירוע נשוא התיק. בנוסף לחוות הדעת קיימות ראיות נסיבתיות נוספות שמאפשרות את הזיהוי והן יפורטו בהמשך.

125. שני הנאשמים נחקרו מספר פעמים ושמרו על זכות השתיקה בכל הקשור לאירוע הגניבה עצמו. יש בכך כדי לחזק את ראיות התביעה (ס' 162 לחסד"פ).
126. נאשם 1 שלדברי בנו עד הגנה 2: "לא היה לו גרוש", רכש ביום ביצוע הגניבה כרטיס טיסה לתאילנד במחלקת עסקים בסכום העולה על 10,000 ₪. הדברים עולים בבירור מדברי סוכן הנסיעות (ת/57). הנאשם לא הביא כל ראיה התומכת בטענתו כי חבריו ערכו מגבית עבורו לקניית הכרטיס.
127. ביום מעצרו, 6/2/18 זרק הנאשם מחלון ביתו לשכנו אליעזר ביטון שקית שהכילה כסף מזומן בסך 85.150 ₪.
128. כפי שפורט בהרחבה לעיל שני הנאשמים הפרו את התנאים שנקבעו ע"י השופט רועי פרי. הם פעלו ביחד תוך שימוש ברכב שפרטיו זויפו ותוך ניצול המידע שהיה ברשותו של הנאשם סופיר על מנת להחנות את רכבם בסמוך למקום החניה הקבוע של רכב הבלדרות וליצור תנאים מתאימים לבצוע פריצה תוך התגברות על שינויים שנעשו בעקבות אירוע הגניבה נשוא התיק שבפני.
129. מן האמור לעיל עולה בבירור כי ארזואן וסופיר היו ביחד באותו לילה פרק זמן משמעותי וכי דברי ארזואן שאינו יודע מה הוא עשה במקום וכי היה שיכור הם דברי שקר.
130. מאיר סופיר היה בתוך רכב הבלדרות למשך 29 דקות עד שנתפס בכף ע"י שוטרים. ארזואן תצפת לפחות קרוב לחצי שעה עד הגעת השוטרים.
131. שיטת הביצוע בשתי ההתפרצויות היה דומה. סופיר ניצל את הידע שרכש במהלך עבודתו בחברת "מודיעין אזרחי" בקריית גת, לעניין מקום חניית רכב הבלדרות והתאמת כלים לביצוע גניבה. נעשה שימוש ברכב שפרטיו זויפו כדי להקשות על איתור המבצעים.
132. עיון בפעולות שבוצעו ע"י סופיר מצביע על מקצועיות ותעוזה. די לראות את הציוד שנמצא ברכב שפרטיו זויפו לרבות מוט בצבע כתום כדי להיווכח באותה מקצועיות.
133. הנאשמים עשו עלי רושם בלתי אמין לחלוטין. הגרסאות שמסרו הן בגדר עדות כבושה. נאשם 2 העיד באריכות על הטראומה שנגרמה לו בעקבות מעצרו בתיק זה. כעבור זמן קצר יחסית תוך הפרת התנאים המגבילים שנקבעו בעניינו פרץ הנאשם לרכב הבלדרות.

134. איני מאמין לנאשמים שהייתה היכרות שטחית ביניהם בניגוד לטענתו של נאשם 1 בנו שהעיד כעד הגנה ציין כי אביו היה בעסק שלו מספר מצומצם של פעמים והוסיף כי נאשם 1 הוא חבר ילדות שלו. איני מאמין לנאשמים לעניין רמת ההיכרות ביניהם. אין להניח כי נאשם 2 יצא למבצע מורכב של פריצה לרכב בלדרות עם ציוד רב בליווי אדם שמכיר באופן שטחי.
135. דבריו של נאשם 1 לעניין תחתוני ה- NAUTICA שנתפסו בביתו אינם אמינים. נאשם 1 מסר בהודעתו במשטרה כי מה שנתפס בביתו למעט שני שעונים הוא שלו. בבית המשפט נזכר כי התחתונים נתפסו בערימה של 40 תחתונים בארון בחדר השינה של בנו. הבן מסר כי לא הבחין כי נלקחו ממנו תחתונים. אשתו הפנתה תשומת ליבו לכך שמתוך 8 תחתונים שהיו בארון חסרים שניים. מאחר ואשת הבן לא העידה דברים אלה הם בגדר עדות שמועה.
136. ניסיונו של נאשם 1 להרחיק עצמו מאותו זוג תחתונים מצביע על חששו שתחתונים אלה יקשרו אותו לפריצה לרכב הבלדרות. יש בחשש זה כדי לחזק את ראיות הזיהוי.
137. נאשם 2 נשאל בחקירתו הנגדית מה הוא עשה בליל ה- 27/12/18 בתוך רכב הבלדרות והשיב כי "אינו זוכר". אין ספק כי אמירה זו היא שקר נוכח ההכנות שעשה הנאשם והציוד שהביא עמו כמפורט בכתב האישום המתוקן (ת/66).
138. הסבריו של נאשם 1 לעניין מקור הכסף שהעביר לביטון ביום בו נעצר אינם מהימנים. הנאשם טען כי קיבל שתי ירושות וגם לקח הלוואה מהבנק בסך ₪ 50,000. הוא גם הוסיף כי "אכל" את הכסף שקיבל. קשה להאמין שבנק היה נותן הלוואה על סך ₪ 50,000 לאדם שמתקיים מהבטחת הכנסה. לזה יש להוסיף את דברי אחיו הבכור הסותרים את דברי הנאשם לעניין הסכומים שהועברו לו וכן את דברי הנאשם עצמו שצחק באולם בית המשפט שהיה צריך להחזיר את ההלוואה לחבר.
- כפי שנקבע בע"פ 517/86 ברוקס נ' מדינת ישראל פ"ד מ"ג (3) 441: **"...לצד כוחו של השקר כגורם המשמיט את הבסיס מתחת לטענותיו הענייניות של הנאשם יש לו לשקר משקל ראיתי עצמאי משלו, כראיה נסיבתית הנעוצה בהתנהגות מפלילה שיש עמה ביטוי לתחושת אשם..."**
139. יצוין כי נאשם 1 לא הציג ראיות לעניין רכישת כרטיס טיסה עבורו ע"י חבריו. המסמכים שהוגשו לעניין הירושה מצביעים על כך כי הם התקבלו זמן רב לפני ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם. לעניין ההשלכות של הימנעות מלהעיד עד ראה ע"פ קיס נ' מדינת ישראל פ"ד נ"ט (3), 413.

140. בע"פ 4327/12 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 5/6/13) קבע כבוד השופט שוהם: "...גם במסגרת עדות שיטה תיבחן רמת הדמיון הנדרשת בהתחשב במכלול הנתונים והראיות. כך למשקל כאשר מדובר בראיה יחידה לקביעת זהותו של הנאשם כמבצע העבירה ודאי שתידרש מידה רבה של דמיון בין העדויות, עד כדי מעין טביעת אצבע. לעומת זאת, אם קיימת עדות מהימנה הקובעת את זהותו של הנאשם אך לעדות זו נדרשת סיוע, הרי רמת הדמיון שתידרש מעדות השיטה לעדות העיקרית תהיה פחותה... מכל מקום, גם כאשר נדרשת רמה פחותה של דמיון יש להצביע על קווי דמיון מוחשיים ואין להסתפק בדמיון כללי גרידא..."
141. כפי שצינתי בהחלטתי לקבל את הראיות לעניין "השיטה" קיימים בין שני המקרים קווי דמיון מוחשיים לפחות בשימוש ברכב שזהותו זויפה בשימוש במידע פנים המיוחס לנאשם 2 שלעניין זהותו יש ראיות עצמאיות חד משמעיות וכן שימוש בכלים המצביעים על ידע מוקדם הקשור לעבודתו בעבר של נאשם 2 בחברה.
142. יש בסקרי הנאשמים, בקשר הקרוב ביניהם, בקניית כרטיס יקר ע"י נאשם 1 ביום ביצוע העבירה ובהעברת סכום כסף נכבד לשכנו כדי לחזק את ראיות הזיהוי שפורטו לעיל. מצבור הראיות העומדות לחובת נאשם 1 מוביל למסקנה אחת לפיה נאשם 1 ביצע יחד עם נאשם 2 את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.
143. לפני סיום אתיחס לטענה שהעלה ב"כ נאשם 1 לעניין קעקוע בתנוך אוזנו של הנאשם. המומחית ציינה כי לא הבחינה בקעקוע בתנוך האוזן. צפייה בתמונות אינן מאפשרים לראות קעקוע באוזן. לזה יש להוסיף כי ניתן להוסיף קעקוע בגוף גם לאחר עריכת חוות הדעת. לא הובאו ראיות המצביעות על ביצוע קעקוע בתנוך האוזן במועד הרלוונטי.
144. לסיכום מצבור הראיות בעניינו של נאשם בדמות שתיקתו בחקירה, שקריו זריקת סכום של מעל 85,000 ₪ לשכנו ביום שעמדו לעצור אותו, קניית כרטיס טיסה יקר ביום הפריצה המיוחסת לו מצביעים על כך שהנאשם השתתף באותה פריצה, עשה שימוש בחלק מסכום הגניבה לרכישת כרטיס טיסה יקר ושומר בהעברת ביתו סכום נוסף מאותה פריצה. לכל אלה יש להוסיף את חוות דעת מז"פ ואת מעורבותו של נאשם זה באירוע דומה עם אותו אדם כעבור פרק זמן נוסף. יש בכל אלה כדי לקבוע בוודאות הדרושה במשפט פלילי כי הוכחה זהותו של נאשם 1 כמשתתף במעשים המיוחסים לו בכתב האישום. העברת סכום של 85.150 ₪ מכספי הפריצה לשכנו הוא בגדר העלמת ראיה בכוונה להכשיל הליך שיפוטי. לאור כל האמור לעיל מורשעים הנאשמים בכל העבירות שיוחסו להם בכתב האישום.

ניתנה היום, כ' סיוון תשפ"א, 31 מאי 2021, במעמד הצדדים